

"Én vagyok az út, az igazság és az élet" – mondja Jézus önmagáról. Őt érdemes tehát követnünk. De hogyan?

Jézus az Atyával való egymásban levését adja mintául követői számára. Ez az egység képessé teszi Jézust arra, hogy ne a saját akaratát mondja és tegye, hanem az Atyáét. Képessé arra, hogy Atyát-közvetítővé váljon. Annyira eltölti Őt az Atya, hogy joggal mondhatja Fülöpnek a kérésére: „Aki engem lát, látja az Atyát”.

Aki Jézust teljes odaadással akarja követni, annak ugyanazokat kell mondania és tennie, mint Jézus. Erre csak az képes, aki ugyanolyan egymásban levésre törekszik Jézussal, mint amilyenre Jézus törekedett az Atya életébe teljesen belesimulni akarásakor.

Jézus mintát adott arra is, hogy hogyan lehet ezt az egymásban levést életben tartani (40 napi böjttel és imával, mindent megbeszélve Atyjával...). Ebben is követnünk kell Jézust.

Teljes egységre képtelen az ember önerőből. Kérnünk kell az Atyát Jézus nevében, azaz az Ő szándékával azonosulva, Őt képviselve, hogy adjon erőt a kitartó hűségére.

Jézusnak az Atyától átvett tanítását egyre jobban meg kell ismernünk. Nem csak általánosságban, hanem személyre szabott küldetésünket is kirajzolóan. Így válunk képessé Jézus nevében kérni.

Add meg, szerető Atyánk, hogy megtanuljunk Jézus szándékával azonosulva kérni, és hogy egyre odaadóbban tudjuk Jézust követni. Add, hogy Őt követve a külső szemlélő megsejthesse, hogy Jézus él bennünk.

Bóta Tibor, Budapest